

[Freddy Madsen]

Jeg vil gerne sige til slut, at det, sagen her drejer sig om – og det har man jo haft meget godt fat i, også fra nogle af højrepartierne her i salen – er i virkeligheden at give en virkelig skattelettelse til alle dem, der i øjeblikket pines af skatten. Men det er også klart, at det må ske ved en omlægning af skalaen, sådan at det bliver dem, der har den største evne, der også kommer til at betale. Dette er et forslag, som i første række tager sigte at give lettelser for indtægter op til 120.000 kr., dvs. arbejdere, funktionærer, folkepensionister, alle dem, der er dårligst stillet i samfundet. Men det er rigtigt, at hvis man anlægger det synspunkt, at det er bankdirektørerne med 900.000 kr., der skal tilgodeses, er det ikke lige det her forslag, man skal gå ind for. Og at der fra den side protesteres, havde vi sådan set regnet med, men det vil vi også gerne være med til at bære.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Skatteministeren opfordrede for nylig partierne til at komme med deres forslag om, hvordan man kunne tænke sig, at ændringer skulle gennemføres i skattelovgivningen, og jeg betragter dette kommunistiske forslag som kommunisternes bidrag i denne opklaringsproces. Jeg vil da gerne være med til i skatte- og afgiftsudvalget at gennemgå disse forslag nøjere, men jeg må sige på forhånd, at der er mange af dem, som jeg ikke tror er spor realistiske. Der er indført ganske enkelte bremsninger, og jeg kan ikke lade være med at nævne en af dem, der vel kan trøste nogle af os. Det er bemærkningerne til forslaget pkt. 3 om ophævelse af loftet for såvel indkomst- som formueskatten. Her siger kommunisterne, at 60 pct. ikke er nok, for når staten skal have 60 pct., bliver der ikke plads til de kommunale skatter, og det er derfor, man vil ophæve skatte loftet. Og så fortsætter man med det, der må være trøsten:

»Det er dog ikke tanken, at hele indkomsten skal konfiskeres, hvilket antagelig strider mod grundloven.«

Jeg må sige, at en betragtning som denne viser vist noget om, at det kun kan være gode ønsker, ikke gennemarbejdede forslag, der er kommet. Det ville nok have fremmet vort arbejde med at nå frem til en samling omkring ændringer, hvis kommunisterne havde indskrænket sig til at komme med gennemar-

bejdede ønsker. Men som sagt, jeg ser da gerne på forslaget i skatte- og afgiftsudvalget, og i den forbindelse vil jeg da godt stille et spørgsmål til skatteministeren, der jo mente, at vi skulle vente med arbejdet, indtil han var kommet med sit udspil. Nu opfattede jeg hans ord heroppefra som et delvist dementi af de presserygter, der har været om, at det, skatteministeren planlægger, alene er en slags katalog over, hvad man kunne gøre, altså noget i retning af kommunisternes. Jeg går ud fra, at de ord, skatteministeren sagde heroppefra, skal opfattes på den måde, at han virkelig kommer med gennemarbejdede forslag, som vi kan kigge på, uden på forhånd at have lagt sig så fast, at vi ikke kan forhandle, og jeg vil gerne have at vide, om jeg har opfattet det forkert.

Men så er der en anden ting. Hvornår kan vi komme i gang med arbejdet med det her? For selv om vi forestiller os, at vi først skal nå det i 1980, ved vi jo, at skal vi nå igennem alle de forskellige kringelkroge i sådan et skattelovforslag, tager det voldsomt lang tid, og derfor er det såmænd på høje tid, vi får at vide: hvornår kan vi komme i gang? Bliver det om en måned eller om to måneder, eller hvornår vil ministeren mon kunne få samlet sig sammen til at komme med et udspil?

Anden næstformand (Erlendsson):

Forhandlingen drejer sig om det foreliggende forslag.

Arne Bjerregaard (KrF):

Kommunisterne skal da ikke have utak, fordi de fremlægger et forslag om en skatteomlægning. Det er såmænd tiltrængt, og som det allerede er sagt, kan ministeren åbenbart ikke samle sig sammen til at fremkomme med et forslag, så man i al fald kunne tage stilling til, om der var noget i det, man kunne bruge. Efter de sidste forlydender mener ministeren ikke, det er nødvendigt før efter sommerferien. Hvis formanden tillader det, vil jeg da i grunden gerne her have ministeren til at svare på, om vi får et oplæg før eller efter sommerferien. Det kunne være rart at have andre forslag at tage stilling til end kommunisternes.

Med hensyn til det foreliggende forslag undrer det vel ikke kommunisterne, at vi må